

Løb, er Enkens Fæsteret til Stedet forbrudt, uanseet Bestemmelserne i Fvng. 9de Marts 1838 § 1. Ligeledes er Enkens Fæsteret forbrudt, naar Manden ikke holder sig den Drift af Stedet efterrettelig, som han har forpligtet sig til at følge, og Jorddrothen er i dette Tilfælde berettiget til at søge Erstatning for Tab og Skade i den stillede Sikkerhedsfum."

§ Paragræphens Slutning forandres „" til „", og der tilføies: „alt forsaavidt den ikke er medgaaet til Fyldestgjørelse af de Forpligtelser, for hvilke den er stillet til Sikkerhed."

Underændringsforslag til Nr. 13 af hele Udvalget med Undtagelse af Scavenius:

14) Efter: „at følge" i Linie 18 udgaae Ordene: „og Jorddrothen er i dette Tilfælde", og der indsættes i Stedet Følgende: „eller forringer dettes Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat han derom af Jorddrothen er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaankede. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Skjon, afholdte paa den ved Lov af 19de Februar 1861 § 5 foreskrevne Maade. Gaaer dette Skjon Enkens Mand imod, er Jorddrothen tillige".

Til § 9.

Af Udvalget, med Undtagelse af Bregendahl, Nyholm og Scavenius:

15) Paragræphen forandres saaledes:

„Naar et Fæstested bliver ledigt, og en af sidste Fæsters Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, der har fyldt sit 18de Aar, beviistlig inden Udløbet af de første fire Uger derefter henvender sig til Jorddrothen med Anmodning om at faae Stedet i Fæste, og inden samme Tidsfrist underretter Amtmanden om, at denne Anmodning er skeet, men Jorddrothen nægter det og overdrager Stedet i Brug til en Fremmed, skal han til Statskassen indbetale en Fjerdedeel af Indsæstningssummen og af det 25-dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter, der under hvilken som helst Benævnelser er betingede af Stedet. Beregningen af Be-

løbets Størrelse skeer paa den Maade, som er foreskrevet i Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir, § 21.

Vil Jorddrothen bortfæste eller bortforpagte Stedet til den af sidste Fæsters Efterladte, som derom henvender sig til ham, men ikke kan blive enig med deene om Betingelserne, kan han underrette Amtmanden om de Vilkaar, paa hvilke han har tilbudt den Vedkommende Brugen af Stedet, og naar da Amtmanden, efter at have indhentet nøiagtig Kundskab om Gaardens Jorder og øvrige Beskaffenhed, samt om de Vilkaar, hvorpaa lignende Fæstesteder i de senere Aar ere bortfæstede eller bortforpagtede der paa Egnen, finder de opgivne Vilkaar at være billige, da kan Jorddrothen overdrage Stedet til en Fremmed uden nogen Indbetaling i Statskassen, naar sidste Fæsters Efterladte ikke vil overtage Stedet paa disse Vilkaar. Er denne derimod villig hertil, eller erkjender Amtmanden ikke de opgivne Vilkaar for billige, kan Jorddrothen ikke bortfæste eller bortforpagte Stedet til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling til Statskassen finder Sted."

Af Indenrigsministeren (tiltraadt af Bregendahl og Nyholm):

16) Paragræphen udgaaer.

Til § 10.

Af Indenrigsministeren:

17) Paragræphen, der bliver § 9, (hvis Nr. 16 vedtages) affattes saaledes:

„Saasnart et Fæstested er solgt til Selveiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, til Brugeren eller hans Enke, bortfalder Fæstetvængen paa samme ved Skjødets Thinglæsning, forsaavidt Brugsforholdet har bestaaet idetmindste i 3 Aar. Er dette ikke Tilfældet, bortfalder Fæstetvængen først 3 Aar efter det nævnte Forholds Stiftelse, naar Netsbetjenten efter Eieren Begjæring og paa hans Bekostning læser en derom udsærdiget Declaration til Thinget.

Naar et Fæstested er ledigt, og Eieren vil sælge det, skal det først tilbydes den sidste Brugerens Børn, Svigerbørn eller Stedbørn. Opnaaes der ikke Overenskomst om Kjøbet med